

טורי גבר יהודה
3316644
בן רחל ואברהם
נולד ב- 15.11.1960
התגייס לצה"ל ב - 21.1.1979
שרת בניצני הגולן בא"ח 1
נפל ב- כ"ה אייר תשל"ט 22.5.1979
בעת שרותו.

גבר יהודה רפאל (רפי).

בן רחל ואברהם. נולד ביום כ"ה בחשון תשכ"א
(15.11.1960) בחיפה. הוא למד שלוש שנים בבית ספר
יסודי בחיפה, אחרי כן עבר לגור בקיבוץ גבת, שם
המשיך את לימודיו בחטיבת הביניים ובבית ספר חקלאי
והשלים חלקית את לימודיו התיכוניים.
בינואר 1979 התגייס לצה"ל ושירת בחיל הרגלים. הוא
עבר אימוני טירונות ביחידה נבחרת, אף כי מבחינה
גופנית לא היה חזק ביותר.
ביום כ"ה באייר תשל"ט (22.5.1979) נפל בעת שירותו
הצבאי. בן 19 היה במותו. הוא הובא למנוחות בבית
הקברות הצבאי בחיפה. השאיר אחריו הורים.
מפקד יחידתו כתב עליו: "רפאל שירת ביחידתנו כשלושה
חודשים, מתוך כוונה לשרת את מולדתו באחת היחידות
המובחרות של צה"ל. הוא התגלה כחייל שקט וממושמע
ואף נשלח לקורס מקצועי".

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאתיים וחמישים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם היתה ב"אימון ובשגרה"!

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע היו "עולים לקר", "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבול לצורך חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... הכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"ציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קיטבק", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווה ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר, עם שריון ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצ'ים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאווה את הכומתה החומה...

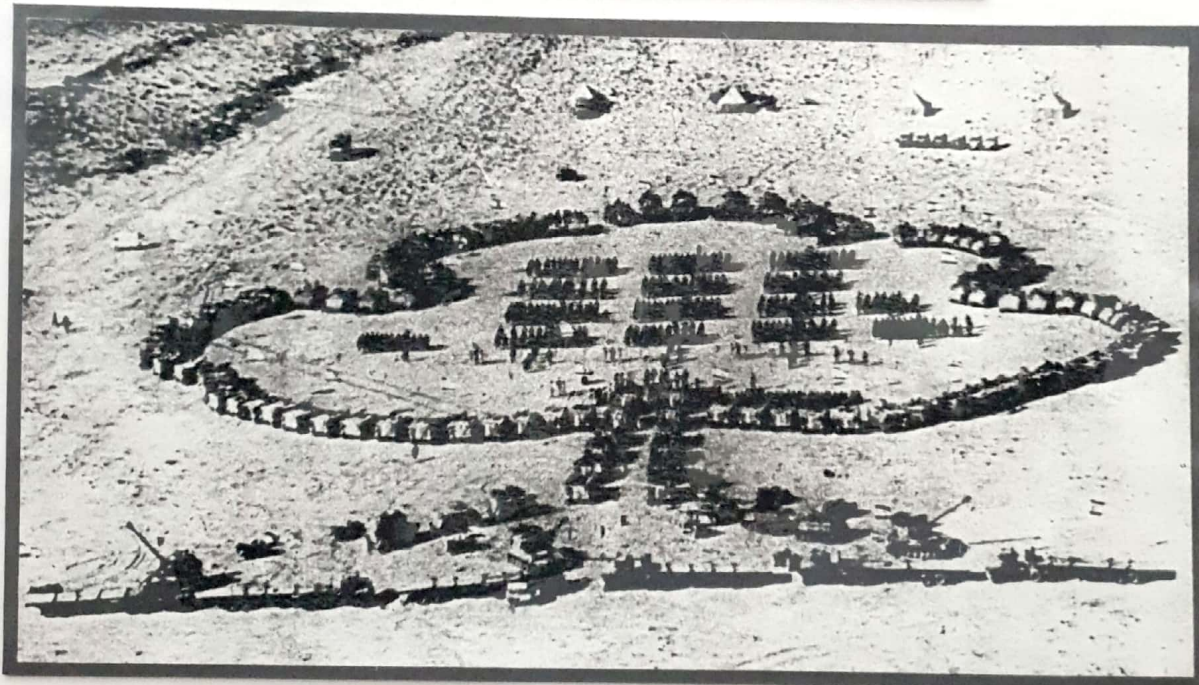
להיות בגולני, פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת במדודים, ב"סיירת", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".

להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה!

תעסוקת החטיבה בתקופה ששרת ונפל יהודה ז"ל

בין מבצע ליטאני ומבצע "שלום הגליל" (1978-1982)
בארבע השנים המפרידות בין "מבצע ליטאני" (מרס עד יוני 1978)
ובין מבצע "שלום הגליל" (יוני עד ספטמבר 1982), נמשך המאבק
הצבאי בארגוני המחבלים, וחיילי חטיבת גולני השתתפו יחד עם
כוחות רבים אחרים בהגנה על גבול הצפון ועל יישובי הגליל.
ארבעה מפקדים פיקדו על החטיבה באותן ארבע שנים: אל"מ אמיר
ראובני (1977-1978), אל"מ דוד כץ (1978-1980), אל"מ אילן בירן
(1980-1981) ואל"מ ארווין לביא (1981-1982).
היו אלו ארבע שנים של פעילות "שגרתית", "תעסוקה מבצעית",
"אחזקת קר", ובט"ש בין אימון לאימון. לצד עשרות פעולות-מנע,
חדירות, מארבים ו"סיוורים אלימים" שביצעו לוחמי הגדודים כנגד
כוחות מחבלים בדרום-לבנון, הופעלו גם לוחמי הסיירת באירועי
"פיגוע-מיקוח"; הראשון ב-13 בינואר 1979, בו חוסלה חוליית
מחבלים בבית ההבראה ליד מעלות, והשני ב-7 באפריל 1980, כאשר
חוליה של חמישה מחבלים חדרה לפעוטון של קיבוץ משגב-עם.
בקרב עם המחבלים נפל חייל גולני, ומזכיר הקיבוץ ואחד הפעוטות
נהרגו. בקיץ 1981 הפגינו המחבלים כשלושה שבועות את "אצבע
הגליל" ומערב הגליל במה שכונה אח"כ "מלחמת ההתשה הקטנה".

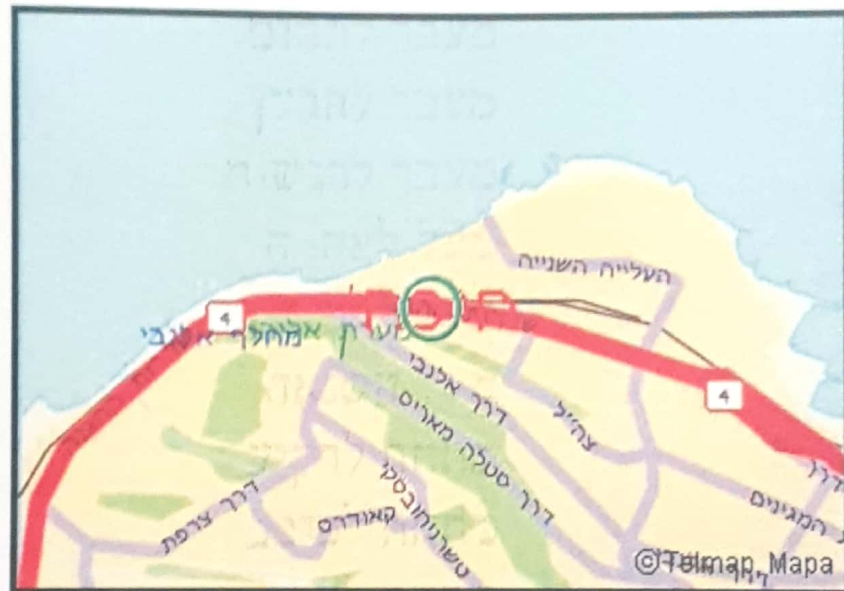

עיר הולדתו של יהודה ז"ל

חיפה היא העיר השלישית בגודל אוכלוסייתה בישראל, המרכז העירוני של צפון ישראל, בירת מחוז חיפה, וחברה בארגון פורום ה-15. חיפה היא עיר בעלת אוכלוסייה מעורבת יהודית-ערבית ומהווה מרכז תחבורתי, תעשייתי ותרבותי של האזור, כמו גם מרכז סחר ימי בישראל.

עוד מראשית ימיה, במאה ה-3 לפנה"ס, הייתה חיפה עיר נמל. גם כיום אחד מסמלי העיר הוא נמל חיפה, שהינו אחד משני נמלי המסחר הגדולים של ישראל.

מקום מגוריו של יהודה ז"ל

גבת הוא קיבוץ בעמק יזרעאל, השוכן כ-3 קילומטרים דרומית-מערבית למגדל העמק, בתחום השיפוט של המועצה האזורית עמק יזרעאל. הוא משתייך לתנועה הקיבוצית.

הקיבוץ נוסד ב-28 בנובמבר 1926 על ידי קבוצת עולים, אנשי העלייה השלישית והרביעית, מהעיר פינסק שבפולין (כיום בבלארוס). העולים התארגנו בשנת 1922, עלו ארצה והקימו את "הקבוצה על שם קדושי פינסק" לזכרם של 35 מאנשי הקהילה היהודית בעיר שהוצאו להורג על ידי הצבא הפולני בשנת 1919 לאחר שנחשדו בקומוניזם.

מקום קבורתו

